

Lp.	Rodzaje przedsiębiorstw oraz usług handlowych (branże, specjalności, grupy)	Stawki opłat strefy I (podstawowej) w zł	
		sieć stała	sieć drobno- detaliczna
1	2	3	4
II. Branże i specjalności przemysłowe			
7	Branża galanteryjno-odzieżowa — specjalność galanteria i specjalność odzież; branża obuwie i galanteria skórzana, branża chemiczno-drogeryjna i gospodarstwa domowego — specjalność: chemiczno-drogeryjna; branża elektrotechniczna; branża materiałów piśmiennych i zabawek; specjalności: artykuły dewocjonalne, przybory lekarsko-dentystyczne, artykuły precyzyjno-optyczne, maszyny biurowe, artykuły sportowe, handel rzeczami używanymi	8.000	4.000
8	Branża galanteryjno-odzieżowa — specjalności: pasmanteria, odzież i obuwie dziecięce, nakrycia głowy; branża przybory szewskie, rymarskie i tapicerskie; branża metalowo-techniczno-gospodarcza i motoryzacyjna; branża chemiczno-drogeryjna i gospodarstwa domowego — specjalności: mydlarsko-farbiarska, artykuły gospodarstwa domowego; specjalności: jubilersko-zegarmistrzowska, instrumenty muzyczne, meblarsko-tapicerska (sprzedaż mebli używanych), budowlano-opalowa, sprzedaż trumien	4.000	2.000
9	Skup opakowań, przybory rzeźniczo-wędliniarskie i jelita, skup złomu i odpadków użytkowych	2.000	—
10	Artykuły zoologiczne	2.000	—
11	Pozostałe branże (specjalności) przemysłowe	4.000	2.000
12	Handel okrężny	—	1.000
B. Handel hurtowy			
13	Branża spożywczo-rolna, branże przemysłowe i specjalności różne	30.000	—
14	Specjalność warzywniczo-owocarska	do 100.000	—
15	Specjalność: artykuły dewocjonalne	50.000	—
C. Przemysł gastronomiczny			
16	Cukiernie i kawiarnie II kat.	5.000	—
17	Cukiernie i kawiarnie III kat.	3.000	—
18	Jadłodajnie, restauracje, bufety oraz bary bez wyszynku kat. II	2.500	—
19	Jadłodajnie, restauracje, bufety oraz bary bez wyszynku kat. III	2.000	—
20	Restauracje i bary II kat. z wyszynkiem	50.000	—
21	Restauracje i bary III kat. z wyszynkiem	30.000	—
D. Usługi handlowe			
22	Pośrednicy	8.000	—
23	Samodzielni agenci i komiwojażerowie i inne usługi handlowe	6.000	—

U w a g a: Przez wyszynk, w związku z opłatami za zezwolenia pobieranymi od właścicieli zakładów wymienionych w poz. 20 i 21, rozumie się podawanie napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.

121

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1964 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania i wypłaty wynagrodzenia za wynalazki i wzory użytkowe z zakresu obrony Państwa.

Na podstawie art. 63 ust. 2 i art. 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje zasady i tryb ustalania i wypłaty wynagrodzenia za tajne wynalazki i wzory użytkowe, które dotyczą spraw z zakresu obrony Państwa, zwane dalej „wynalazkami”.

§ 2. Twórcom wynalazków pracowniczych i niepracowniczych przysługuje wynagrodzenie, ustalone i wypłacane na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz w wydanych na jej podstawie przepisach o wynagradzaniu za pracownicze projekty wynalazcze, z uwzględnieniem zmian wynikających z postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Za wynalazki, których zastosowanie nie powoduje zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów, a obniża jedynie koszt ich produkcji bądź też jest uzasadnione innymi względami gospodarczymi — wynagrodzenie ustala i wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy.

2. Za wynalazki, których zastosowanie powoduje jedynie zmiany w zakresie przydatności dla obrony Państwa (polepszenia jakości, warunków eksploatacji, naprawy, konserwacji, zwiększenia niezawodności i trwałości) produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów, a nie obniża kosztów produkcji, oraz za wynalazki umożliwiające uruchomienie nowych produkcji sprzętu, uzbrojenia lub materiałów w zakresie obrony Państwa — wynagrodzenie ustalają i wypłacają organy wojskowe na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej w przepisach o wynalazczości w wojsku.

3. Za wynalazki, których zastosowanie powoduje jednocześnie zmiany w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów (ust. 2) oraz przynosi efekty określone w ust. 1 — wynagrodzenie ustala jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy. Ustalenie wynagrodzenia w części dotyczącej zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów następuje w porozumieniu z odpowiednimi instytucjami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej.

4. W wypadkach określonych w ust. 3 wynagrodzenie wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy, z tym jednak że część wynagrodzenia wypłacona w wysokości dotyczącej zmian w zakresie przydatności dla

obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów zostanie jej zwrócona z funduszu pozostającego w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

5. Jednostka gospodarki uspołecznionej oraz organy wojskowe zobowiązane są do prowadzenia ewidencji dokonywanych wypłat wynagrodzeń.

§ 4. Jeżeli z powodu braku w gospodarce uspołecznionej odpowiednich warunków wynalazek przyjęty do wykorzystania nie może być niezwłocznie realizowany i zastosowany, twórcy wynalazku służy prawo do tymczasowego wynagrodzenia, ustalonego:

- 1) za wynalazki określone w § 3 ust. 1 — przez ministra właściwego ze względu na jednostkę gospodarki uspołecznionej wytwarzającą przedmiot, którego wynalazek dotyczy,
- 2) za wynalazki określone w § 3 ust. 2 — przez Ministra Obrony Narodowej,
- 3) za wynalazki określone w § 3 ust. 3 — przez ministra właściwego ze względu na jednostkę gospodarki uspołecznionej wytwarzającą przedmiot, którego wynalazek dotyczy; przepis § 3 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Twórcy wynalazku niezadowolonego z ustalenia wynagrodzenia służy prawo żądania ustalenia wynagrodzenia w trybie i na zasadach określonych w art. 113 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).

§ 6. W odniesieniu do wynalazków mających zastosowanie w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w sprawach określonych w § 3 ust. 2—5 i w § 4 pkt 2 — właściwy jest Minister Spraw Wewnętrznych i podległe mu organy.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

122

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 maja 1964 r.

w sprawie zmiany granic miast Łabędy i Pyskowice w powiecie gliwickim i miasta Radzionków w powiecie tarnogórskim, województwie katowickim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z miasta Łabędy w powiecie gliwickim, województwie katowickim wylączy się przysiółek Czerwionka obejmujący z obrębem katastralnego Dzierżno:

- a) z karty mapy 5 parcele nr kat.: 28/1, 36/8—39/8, 56/46, 122/12, 123/13, 126/1, 127/8, 130/26, 131/26, 135/10—133/10, 140/7, 141/8, 143/11, 146/0.47, 147/47, 157/1, 163/1, 165/1, 167/1, 172/8, 173/3, 175/6, 176/6, 177/4, 178/4, 179/1, 181/1—184/1, 189/3, 191/3, 192/9, 194/12—

- 197/12, 198/9, 201/8—203/8, 204/1, 205/5, 209/8, 210/8—212/8, 213/11, 214/11, 215/25—225/25, 226/26—235/26,
b) z karty mapy 7 parcele nr kat.: 7, 9, 11, 13, 24, 27, 32/8, 33/5, 37/17, 39/16, 42/17, 46/17, 52/17, 56/17, 57/17, 59/16, 51/25, 70/18, 71/17, 73/16, 75/8, 76/8, 77/8, 78/6, 82/26, 83/17, 93/17, 98/17, 99/17, 100/16, 102/16, 102/17, 103/17, 105/17, 106/17, 107/6—109/6, 112/17—126/17, 129/16, 143/17—148/17, 149/16—166/16, 168/10, 169/16, 170/10, 171/23, 173/16, 174/16, 175/28, 176/28, 177/0.8, 189/8—191/8, 192/17, 193/17, 194/0.8—197/0.8

i włącza się go do miasta Pyskowice w tymże powiecie i województwie.